

գուրոյ անոնց վերայ, ասոնք ալ իբրեւ հովիւ յԱստուծոյ յանձնեալ ժողովրդոյ վերայ հայրաբար խնամելով ու աջնորդեն զանոնք յուսումն ճշմարիտ կրօնի, բարուց և քաղաքաւորութեան։ Վանդի անցաւ այն նեղութեան և աններողութեան գործերը, և հիմա շնորհիւ բարեխնամ տէրութեան կը վայելէ մի ազատութիւն ընչից, ազատութիւն խղճի և սիրտն է ազատութիւն կրօնի եւ պաշտաման։ Կապաւ ըսեմն այսպիսի լուսաւորեալութեամբ քաղաքակրթեալ գաւառ մէջ կը պարտաւորին թէ աշխարհական եւ թէ հոգեւոր գլխիք եւ գլխաւորք՝ ազգին և ժողովրդեան բարեկրթութեան հակել և գէպ ի բուստարութեան զանոնք առաջնորդել, յորում կը կայանայ ճշմարիտ կրօնին ու բարոյականին աւսումը։

ՊԵՏԱԿԱՆ

Ստորագրութեան ուղեւորութեան Տ. Գրիգորի Եղեայակի Պապիւրայի Ս. Արքեպիսկոպոսի յԱրքեպիսկոպոսի Կ. Պօլս։

(Տես թիւ 8, էրես 141)։

Եւ ի սոյն օրն արքայական լեռն ի ներսէն ել արտաքս, և ի մարտի տասներեք Վէզիրն մեծ ալայի եւ ի Ստամպուլ գնալ ի պատեւրազմ ի վերայ Նիմեդու, և յԱնաթոլի որդւոյ կիրակեկին եկաք ի սուրբ Աստուածածնի եկեղեցին, և խորհուրդ աւարարք, և մարդ յղեցաք առ Ֆռանկօրդի Վլչին, զի զմեր բանն հոգացէ։ և յօր դարնանամոխ եկաք ի սուրբ Վէորդայ եկեղեցին։ Եւ ի թուին ՌճՁԵ (1738) ամին յապրիլ երկրորդ օրն զսուրբ Օտտիկն անդ ի սուրբ Վէորդայ եկեղեցին տօնե-

ցաք։ Ի սոյն ամսոյ քսանեւ չորս գնաւ ցաք յԱսիուտար զսուրբ տօն Համբարձմանն Քրիստոսի և զՀոգւոյն Աստուծոյ գալստեանն անդ կատարեցաք։ և ի յունիսի չորս ի սուրբ Աստուածածնի եկեղեցին եկաք։ Եւ զինի ու թաւուր եկաք յԱսիուտար զԵրզաւմաի տօնն անդ տօնելով։ Յօգոստոսի եօթն կրկին ի Ս. Աստուածածնի եկեղեցին եկաք վասն սանին և վասն ուխտաւորացն նաւին, որ և զինի Վերախիտան տօնի Սօրն Աստուծոյ յօգոստոսի քսանեւ մէկ յերկուշաբթի օրն ի տասն ժամուցերեկին Աստուծով եւ ուխտաւորաց նաւն յԱւաղի դանէն (Վաւաքաւու) և գնաց։ Աստուած բարի ճանապարհ տացէ։ Եւ ի նոյն ամսոյ քսաներկու օրն եկաք յԱսիուտար ի վանքն մեր։ Եւ ի վերայ հնոյ երեք բաժին խաղողոյ այգեաց զոր ունէաք մերձ յարակից նորա երեք բաժին այլ մեծաւ ջանիւ գնեցաք և խաւնեցաք ի միմեանս, որ մեծացաւ, և ի ներքոյ օպայիցն նոր գինետուն շինել տուաք, զի առաջինն փոքր էր, և ի ճապաղի առջեւն զաւարդ տուաք առնել, և ի մէջ պաշտօնին ամարան նբութելոյ տեղ, և այլ պատշաճաւոր շինուածք եղեւ։ Եւ թէպէտ Լըուսաղեմայ վանք տօնին, սակայն տեղի սուրբ պատարագի ոչ գոյր, վասն որոյ ի հիւսիսակողմն օպայ մի ի վերայ գետնոյ տուաք շինել և սեղան կանգնեցուցաք, և գաղտ ի գիշերի օծի յանուն Աստուծոյ և մեծի առաքելոյն սրբոյն Յակոբայ որդւոյն Օլբեդեայ, և ի վերայ անարժանս զՔրիստոս պատարագեցի, Տէրն հաստատուն պահեցէ, ամէն։

Եւ և ի սուրբ Աստուածածնի եկեղեցին Ստամպուլ սուրբ Լըուսաղեմայ տեղի իջեալն ոչ գոյր։

հին տուն յեկեղեցւոյ վախճան զկէսն տունք քակել, և արդեամբք մերովք շինել մեծ օթայ մի կրկին սրահիւք ներքոյ և վերոյ, վերակացու թեամբ մեր մահտեսի Յակոբին որ շատ աշխատեցաւ, և յատկացուցաք տեղին իջեւան դալող Երուսաղէմայ միաբանից:

Ի հոկտեմբերի տասն եւ չորս Վէլիրն ի պատերազմէն դարձեալ եմուտ ի Ստամպոլ, և ի նոյեմբերի քըսան եւ ինն եկաք ի յԱւսկուտարու ի սուրբ Լստուածածնի եկեղեցին, զտօն սուրբ Օննդեան Տեառն մերոյ անդ տօնեցաք. յառաւօտն մեղաւորս ժամարար ի սուրբ Յովհաննու սեղանն: Ի մարտի տասն եւ մէկ, յերկրորդ շաբաթու պահոց կիրակէին յութ ժամու ցերեկին զ... եկէն Սէհմէտ փաշայ Վէլիրն յանկարծ վերուցին եւ ի Ռատոս սուրկուսն արարին ի կորուստն. և զԱյվազ Սէհմէտ փաշայն ի տեղի նորա Վէլիր եդին, և ի վերայ Նեմցեու կրկին ի պատերազմ գնացին բաղմութեամբ. իսկ մեք ի մարտի տասն եւ ինն և ի սուրբ Լստուածածնի եկեղեցւոյն ելեալ եկաք ի Պալատու Ս. Հրեշտակապետաց եկեղեցին: Իսկ զկնի աքսորելոյն զՎէլիրն չար եւ հաստատելոյ զԱյվազ փաշայն Վէլիր, ինքն աստ ոչ էր, այլ ի Վիտին, վասն որոյ նախ զկնիքն արքայի յղեցին Սիլիհտարիւ, և ապա զզօրսն, և յետոյ տեղւոյս Վայմախամն զմեծ սանձախն առեալ բազում զօրօք գնաց մինչ Ալտիրնէ, և նոր Վէլիրն ընդ առաջ եկեալ անդ՝ էառ զսանձախն. և Վայմախամն դարձաւ աստ, և նա մնաց անդ: Լստուած զվերջն ի բարին արասցէ. ամէն:

Եւ թէ որ կամի զորպիսութիւն ելանելոյն մեր ի սուրբ Երուսաղէ-

մէ և դալ ի Ստամպոլ, ստոյգ պատճառն այս է. զի աստուծով զկնի զանթիւ պարտս սրբոյ Լստուոյն հատուցանելոյ, և զբազում տեղիս շինելոյ և նորոգելոյ զսուրբ տեղիսն և զՎահրն մեծ, խորհեցաք զհեփիլէրիֆն և զամենայն պէնիս սրբոյ Լստուոյն նորոգել տալոյ, որ և եղեւն իսկ Լստուծով: Չոր տեսեալ զամենայն զայտոսիկ գոռոզ և ամբարտաւան... ազգն Յունաց, դառն նախանձու լցեալ նոցա, թէ ընդէր ազգն Հայոց զօրացան. և ի Ստամպոլ մեծ աղմուկ յարուցին ի վերայ մեր, թէ պէտ չէին. որ և բազում կաշառս տուեալ Վրան մեծամեծաց՝ մինչեւ զԱրքայն եւս դրդեցին, թէ Հայոց ազգն զապէ արեր Հոռոմոց: Որ և եկեալ յԵրուսաղէմ ի մեծ Վրանէն մարդ, և զնոր հեփիլէրիֆն (Հայոց) առեալ տարան և ետուն պատուել. զոր գիտէ Տէր՝ զի բնաւ նոցա վնաս ոչ եմք հասուցեալ, և մեզ այսպիսի զրկողութիւն արարին, և զերկու գլխաւոր իշխանսն մեր⁽¹⁾ ետուն ի բանտ արկանել, և կամեցան թէ զազգն մեր ջնջել տայցեն. բայց Տէրն ողորմեցաւ և փրկեաց. բայց յուր գրամ և մերքն խարջեալ էին, և պարտք աբարեալ. և զկնի մեր գիր և մահսէր յղեցին յԵրուսաղէմ, թէ թարց պատճառի ելեալ գայցես ի Ստամպոլ: Եւ մեք ի թուին ՌՃՁԵ ի մայիսի վեց ելաք յԵրուսաղէմ յորդաբուխ արտասուօք, և ընդ ծով և ընդ ցամաք բազում խղճու թեամբ և տառապանօք եկաք ի Ստամպոլ. և զբազում պարտան զարարեալս՝ Լստուծով վճարեցաք: Եւ վասն բանին մերոյ ի շատ դրուսն անկաք, և ոչ ե-

(1) Մերայել վարդապետ Չամէան բանտարկուողները երեք հոգի էին կրօն, բայց և ոչ ինքը ով էլ լալին կը յիշէ յանուանէ:

ղեւ, յետոյ ի ֆրանկսրդի Լլչիի մօտն դնացաք, և նա յանձն էառ զմեր Էւփիլիֆին առնուլ և մեզ տալ, և զմեր Էլնիֆին խարխին ի ղայփէն վերցընել, զի... ազգն Յունաց զամէնն խարխին տուած է առնել, և այս մի ամեղեւ և այլ աւելի, զի սպասեմք, և նա համբերեցէք ասէ մեզ և ոչ այլ ինչ: Լլւ ստոյգն այս է, զի յօրէ յօրմէ ի սուրբ Լրուսաղէմէ ելեալ եմք մինչեւ ցայժմ, վասն իմ ծովացեալ մեղաց՝ անյաջողութիւնն զմեզ պատեալ է. բայց փառք և գործութիւն Լստուծոյ, և ինքն Տէրն ամենայնի մեր խղճութեանս ճար և հնար մի արասցէ, և զգործս մեր յաջողեսցէ. ամէն:

Ի նախկին կարգ բանին մեր եկեօցուք. զի անդ ի Պալատ սուրբ Հրեշտակապետաց եկեղեցին զսուրբ Պասեքն տօնեցաք. օրհնեալ լիցին յԼստուծոյ քահանայքն եւ ժողովուրդքն, զի անչափ սիրով և մեծաբանօք զմեզ պատուեցին: Լլւ ի մաշիսի մէկ ի Խասդիւղ դնացաք ի տուն Օքուղ օղլի մահաթսի Լբքահամին, և անդ օթեցաք: Եւ ի մաշիսի երկու եկաք յԱսկուտար ի մեր վանքն: Եօդոստոսի մէկ եկաք ի Ս. Լստուածածնի եկեղեցին, և անդ զտօն սուրբ Վերափոխմանն կատարեցաք. ժամարար մեղաւորս իմ մեծ զգեստիւն: Լլւ յօդոստոսի քսան եւ հինգ ի շաբաթի օրն յերեկոյին ուխտաւորացնաւն ի Ղումղափուէն ուխտաւորօք ել և գնաց, զմեծ զգեստն այլ յղեցի. Տէրն ամենայնի զամենեօն ի սուրբ Լրուսաղէմ հասուսցէ խաղաղութեամբ, ամէն:

Լլւ ի նոյն շաբաթ երեկոյին եկաք յԱսկուտար ի մեր վանքն, և մնացաք անդ՝ զտօն վերացման սրբոյ Խաչին ի սուրբ Խաչի եկեղեցին կատար

րեցաք ի Թաղն Սեբասթիոն կոչեցեալ, և յետ այսորիկ ի Վարագայ սրբոյ Խաչի բարեկենդանի կիւրակէին՝ մինչ մեք ի Պալատու եկեղեցին էաք, Լլւաք Թէ Սրբոյ Սեբասթիոն Վարագայի յԱսկուտար եկեալ է ի մեր վանքն, և զտօն սրբոյն Գեորգայ ի Սուլու մանաստըրու եկեղեցին կատարեցայ ի միասին...: Լլւ ի հոկտեմբերի տասն եւ ութն Վէղիր Եւփաղ Սէհ մէտ փաշայն ի պատերազմէն դարձեալ՝ եմուտ ի Ստամպուլ մեծաւ փառօք, զՎերդատ քաղաքն առեալ, Լլւ ի նոյեմբերի մէկն եկաք ի սուրբ Լստուածածնի եկեղեցին վասն գործոյն մերոյ զոր Տէր յաջողեսցէ. և աստ լուաք զմահ սիրելի եղբօրն իմոյ Սարաչի աստուածաբան Յարութիւն վարդապետին, որ ի Յամիթ սուրբ Լրուսաղէմայ նուիրակ էր, եկեալ ի Շիբուշայ վանքն վախճանեցաւ, և անդ Թաղեալկայ. հոգւոյ նորա Լստուած ողորմի. ամէն:

Լստուծով ի Թուին ՌՃՁԸ (1739) ի դեկտեմբերի քսաներեք, մեր սուրբ Լթուոյ Էփիլիֆին նորոգեցաւ. եւ մեծազօր Լբքայն իւր ձեռագրաւն կնքեաց միջնորդութեամբ ֆռանկսր զի բարեպաշտ Լլչի պէկին. տէր Լստուած իւրն և իւրայնոցն կեանք տացէ. ամէն: Բայց Յոյնքն չարք՝ կրկին ի նախանձ շարժեալք այսր անդր անկեալք, յետ ամոյ միոյ և նոքա եւս առին դիր, բայց երկուց ազգաց՝ Հայոցս և Յունաց հրամանն մի եւ նոյն է. զի զինչ որ յերկուց ազգաց ձեռքն (կայ, այնպէս կացցեն), եւ մինչեւ ցայժմ Թէ սրպէս կենցաղաւ վարեալք են, այնպէս վարիցին այժմ և տու յապտ. և ընդ միմեանս վէճ, խռովութիւն և կռիւ մի առնիցեն (1):

(1) Այն վէճը այսպէս լրանալն յետոյ, Գրիգոր և Յովհաննէս երկու Պատրիարքանք Վիեննով դիտ

Եւ զի յայսմ միջոցի յորով դրամ խորջեցաւ և կրկին ի ներքոյ սար. առեց անկաք, վասն որոյ յորժամ սուրբ պահոց մեծի առուքն եկին (1740), երկու Աստուծոյ օրհնեալ Էմաֆէն սարաֆ և հացագործ վարպետքն տեսեալ զխղճութիւնս մեր, լաւ խնայելի ողորմութիւն ետուն մեզ առ հասարակ ամենեքին. տացէ նոցա տէր Աստուած զիւր առաս ողորմութիւն: Իբրեւ այս այսպէս եղեւ, լուսն և այլ Էմաֆէն, և նոքա եւս ետուն զողորմութիւն ըստ կարեաց. և նոցա եւս Տէրն ողորմեսցի: Օսուրբ պատեքն ի սուրբ Աստուածածնի եկեղեցին տօնեցաք, և ի նոր կիւրակէին գնացաք ի սուրբ Գէորգայ եկեղեցին, և անտի ի Պալատու սուրբ Հրեշտակապետաց եկեղեցին, և անտի ի Վալաթիոյ սուրբ Լուսաւորչի եկեղեցին. յինանց կիրակիքն ի վերայ գրեալ սուրբ եկեղեցիսն մէկ մէկ պատարագ մեղաւորս մատուցի, բարեաւ մնա ասելով օրհնեալ քահանայից և ժողովրդոց. կրկին եկաք ի Ս. Աստուածածնի եկեղեցին, զոտն սուրբ Լըբեւման և զսուրբ Հոգւոյն Աստուծոյ քարտեան անդ կատարեցաք. և անդ եւս բարեաւ մնա ասելով, ի մայիսի քսան եւ հինգ անց.

պանին միջնորդութեամբ առաջարկեցին Յունաց Բարդէնիոս Պատրիարքին, որ նոյն միջոցները Մեթ. զիտին յաջորդէր էր, որպէս զի վերջնական խաղաղութեամբ վախճան տալու համար երկու ազգաց մէջ ի վարդապետէ ծագաց տարաձայնութեանց, դաշնադրութիւն մի ընեն մէջերնին և փոխադարձ ստորագրութեամբ միամտեցնեն զկրօն և ապագայ միաբանութիւնները: Յիշեալ թուղթը թանգարանիս մէջ կը գտնուի խաղերէն լեզուաւ և Բարդէնիոսի ստորագրութեամբ և կնիք, որոյ մէջ կը յիշուի նաեւ զեւրոպայի միջնորդութիւնը Տուեալ է 7 ապրիլի 1759:

Այն դաշնագիրը որ շտրկիւ Ս. Աթուռոյ դատարանէն Տ. Հ. Թ. Սաւադանեանցին գտնուեցաւ, կրնար օգուտ մի ընել Պօղոս Պատրիարքի ժամանակ եղած վերջին դատարանն մէջ, երբ Յոյք կրկին դատ րացին Ս. Յակոբեանց վանքին համար:

եալ եկաք յԱստուար ի մեր վանքն: Եւ անդ մնալով ի Վարդապետին, և զկնի տօնին եկաք ի սուրբ Աստուածածնի եկեղեցին, զարատրաստութիւն ճանապարհի ակօսանելոյ: Եւ յայսմ միջոցիս թէ զինչ կամ որպէս եղեւ խղճալի կեանքն իմ, ոչ կարեմ ընդ գրով արկանել. միայն համառօտն այս, զի զկնի տօնի վերափոխման Սօրն Աստուծոյ, յօգոստոսի քսան եւ հինգ ելաք ի Ստամբուլ և մտաք ի նաւն. բայց և այս եւս մի լիցի ծածկեալ, զի բազում արդեամբք ի Վիւզանդն մտաք, և յովով պարտիւք ելաք. եւ յայնմ գիշերի ի վերայ երկաթի մնաց նաւն, և ի միւս առուրն ընդ երեկս ելան արարեալ յաջողակ հողմով Աստուծով եկաք ի Թէքիրտաղ. և բազմաւ մեծարանօք զմեզ ընկալան տեղւոյ առաջնորդ սիրելի որդին մեր Յովհաննէս վարդապետն և քահանայքն և ժողովուրդքն. և զմի գիշեր անդ մնալով զառատ ողորմութիւն եւս ետուն: Եւ յետ սրբոյ պատարագին զոր անարժանս մատուցի, բազում շնորհակալութեամբ օրհնելով զնոսա եկեալ մտաք ի նաւն, և խաղաղ հողմով եկաք ոչ սակաւ հեռի ի Պօղազ հիսարու, վասն իմ մեղացն նաւն ծանրաբեռնեալ խրեալ ի մէջ աւազոյն նստաւ. և տասն եւ ութն ժամ բազում նեղութիւնս կրելով, ի Տեառնէ օգնութիւն հասեալ հազիւ նաւն ի տեղւոյն շարժեալ Աստուծով եկաք ի Պօղազ հիսար. զմի գիշեր անդ օթեցաք:

Եւ անտի ելեալ յայլ կղզիսն ոչ հանդիպեցաք, և ի գիշերի անցեալ զՌատոս կղզին, ոմն ընդ առաւօտն եկեալ տրտմութիւն ասաց, թէ նաւն ջուր կը քաշէ. և սակաւ առ սակաւ զրոյցն բազմացաւ, զի ջուրն իբրեւ զաղբւր հոսիւր. և այր և կին զա-

ղաղակ բարձին : Իսկ մեք լ'ստուած
յուսարով՝ քաջ արանց ուխտաւորաց
դրամ խոտտանալով հրամայեցաք ըզ-
ջուրն քարշէլ դուրով և ի ծովն հե-
ղուլ . և չորս օր զտիւ և զգիշեր ան-
հանգիստ աշխատութեամբ ի նաւէն
զջուրն քարշէին , և օր ի վերայ ա-
ւուր յաւելոյր ջուրն , և մեր ամե-
նեցուն ի կենաց յուսահատեալ , եւ
միաբան ճիշ բարձեալ թէ ի կիւ-
րոս գնացուք . և զի հողմ ոչ գոյր ,
և այն եւս չեղեւ հնար : Իսկ ան-
հուն խնամք բարերար մարդասիրին
լ'ստուծոյ հասեալ տառապելոցս , ի
շաբաթի օրն ի ցերեկի յութ ժա-
մուն ոմն մի նաւավարացն ի բարձր
տեղւոյ ելեալ առ ի դիտել թէ յու-
րում վայրի եմք , գոչեաց յանկար-
ծակի , թէ ահա լ'աֆայու լերինքն
երեւին . և ի բրեւ լուաք , և հաստա-
տեցաւ բանն ասացեալ , ամենեքեանս
ի միասին ի բր ի խորոց անդնդոց զա-
ղաղակ բարձեալ մեծաձայն զլ'ստ-
ուած օրհնեցաք : Եւ զի հողմ եւս
ոչ գոյր , յանկարծ շնչեաց քաղցրա-
գին , և յերեկոյն շաբաթու ի սեպ-
տեմբերի եօթը , Լ'ստուծով ելաք ի
նաւահանգիստն Զոպպէ , զոչինչ կը-
րելով մնաս . և գտաք անդ եկեալ ըզ-
սիրելի որդին իմ զաթուակալ Վաբ-
րիէլ աստուածաբան վարդապետն ե-
կեալ ընդ առաջ մեր . զթարգման
տիրացու Պօղոսն , և զայլ կարգաւոր
միաբանսն . և տեսեալ զմիմեանս ար-
տասուախառն խնդութեամբ դոհա-
ցաք զլ'ստուած : Եւ ի վաղիւն զտօն
ծննդեան սուրբ Լ'ստուածածնին կա-
տարեցաք . և զբանի օր անդ մնալով ,
ապա եկն սրբոյ քաղաքի մուսէլլիմ
խուլ Սուստաֆայ աղա տնուն , եւ
այլք բազումք ընդ նմա : Եւ անտի
եկեալ եկաք ի Սէմէի ի սուրբ Վե-
որդ վանքն մեր . զտօն վերացման սրբ-

բոյ Խաչին անդ կատարեցաք : Եւ ի
սեպտեմբերի տասն եւ հինգ , յեր-
կուշաբթի օրն բազում ամբոխիւ եր-
կու Սուսէլլիմօք Տեառն յաջողմամբ
եկեալ մտաք յԱյրուսողէմ յերկնա-
հանգէտ սուրբ Լ'թուս Քրիստոսի .
և ի տեսանել զսուրբ տունս և զմիա-
բան եղբայրութիւնս՝ երկնային խըն-
դութեամբ լցեալ , մեծաւ բաղձա-
նօք համբուրելով զսուրբ Վրնադիրն
և զսուրբ խորանսն լուսոյ՝ երկրամած
դիմօք և բազում արտասուօք գոհա-
նալով զլ'ստուծոյ :

Վրիգոր հայրապետ իւր ուղեւո-
րութեան պատմութիւն այսպէս վեր-
ջացնելէն յետոյ , սկիզբէն մինչեւ
վերջը այսինքն չորս տարուան և չորս
ամսուան և ինը օրուան մէջ ինչ ծախք
որ ըրած է , հանդերձ եկամտովը կը
յիշատակէ , և հաշուէկշիւը յայտնի
մէջ կը բերէ , որ է 238.557 զուրուշ :
Եկամտն է սուրբ Լ'թուէն հետը
տարածն և ետքէն բերել տուածը ,
նուիրակութիւններէ եղած արդիւնք-
ները , իւր ձեռօք ընդունած ողոր-
մութիւնը , Էսնաֆնէի իմաստիւն , և փո-
խառութիւն : Իսկ ծախուց մէջ նը-
շանաւոր է մի միայն հասարակութիւն հա-
մար տուածը որ է 84.350 զուրուշ ,
ասկէ դուրս է Լ . Վրան մարդոց
տրուածները 6000 զուրուշ , Վարձ-
եալ սոյն 238.557 զումարէն դուրս է
յԱյրուսողէմ դառնալուն քաղաքացի
տաճկաց , շէխից և այլոց ընծայած
պարգեւները , « զորս ոչ կարացաք ,
կ'ըսէ , գրել վասն բազմութեան ա-
ռողացն » : Սոյն հաշիւները , զոր ա-
մենայն ճշգրութեամբ մէջ կը բերէ ,
կնքելով Սրբազան Հայրապետը քաղցր
ուրախութեամբ և իբր ի ծանր բե-
ռէ թեթեւցածի պէս կը գրէ , ի ծա-
նօթութիւն ապագայից թէ ինչ պարտք

որ ըրի ի Պօլիս, բոլորն ալ հանդերձ
շահովն հատուցի, և չմնաց պարտք
Լթոռին վերայ, զոր հասարակելի
պատճառաւ ըրած էր : « Բայց, կ'ը-
սէ, դատ արասցէ Լստուած ընդ
մեզ և ընդ հակառակորդսն մեր, զի
ի յետին դառն աղքատութեան և ի
չքաւորութեան զմեզ հասուցին սոպո-
ազգն Յունաց : Այսն որոյ էս մե-
ղապարտ Գրիգոր պետոս կոչեցեալ
սպասաւոր սրբոյ Լթառոյս, իբր ան-
դարձ և կտակ գրեմ զկնի մեր եկե-
լոցդ, մի և մի իւրիք հաւատայք Յու-
նաց և Լատինացոց, զի այլազգիքն
միայն վասն արծաթոյ նեղեն զմեզ,
այլ սորա վասն սուրբ հաւատոյս մե-
րոյ և մեր բաժին սուրբ Տեղեացն և
մերոյ Լթոռոյս են միշտ ներհակք և
անհաշտ թշնամիք ընդ մեզ, վասն ո-
րոյ միշտ պատրաստ լինել պիտոյ է ի
նոցանէ, զի էս փորձիւ իմացայ և
ձեզ գրեցի՝ զի ծանիլիք, յորոց փր-
կեսցէ տէր Լստուած զսուրբ Լթո-
ռըս և զազգն մեր ի նոցա չարեացն,
ամէն » :

Լատին միաբանութեան համար
ալ ըրած գանգատանաց պատճառ-
նոյն տարին սուրբ Երուսթեան Տա-
ճարին մէջ աւերածութեան համար
Հայ միաբան մի մահու չափ ծեծել
նին է, որ մեծ դատերու և ծախուց
պատճառ եղած է : Եյս դէպքս ման-
րամասնաբար գրուած է նոր հեղի-
նակեալ Լորուսաղէմայ ժամանակա-
դրութեանը մէջ, ուր կը տեսնուին
նաեւ Գրիգոր Պատրիարքին սոյն առ-
թիւ առ Գաղղիոյ թագաւորը, առ
երկրորդն իւր, առ դեպքանն ի Կ.
Պօլիս, ի Հռովմա ժողովն կարաի-
նալաց գրած բողոքագիրներուն օրի-
նակները :

Վերջ :

Լորդքելի մահուան անողորմ հար-
ուածները երբ մէկ կողմէն ընդհա-
նուր ազգին սիրտը ծանրաթախիծ
սգով կը լեցնեն, աստուածային Նա-
խախնամութիւնը իւր անհուն ողոր-
մութեամբը զանկիայ միթարեւու
համար, կամ յառաջ կամ յետոյ իւր
խնամքը կը յայտնէ : Լյսպէս Պապի-
եան գերագնիւ Լմիրային մահուա-
նէն առաջ, ամենողորմած Կոյսեր յի-
շեցնելով Տատեան վսեմաշուք գեր-
դաստանին բազմաժամանակեայ հա-
ւատարմութիւնը և անձնանուէր ծա-
ռայութիւնը, զոր կը վարէր արքու-
նի վռնօգապետութեան պաշտօնին
մէջ, և քանի մի տարիէ ի վեր ու-
րիշի յանձնուած էր, այս անգամ
վերանորոգեց նոյն բարձր պաշտօնը
Տատեան գերապատիւ և ազգասէր
Յովհաննէս Պէյին վերայ, զոր շնոր-
հաւորելով ի դիմաց ընդհանուր մի-
աբանութեանս, կը բարեմաղթեմք
Նորին Վերապիւսութեան և բոլան-
դակ գերդաստանին պարզերեսու-
թիւն ի ծառայութեան և յարատե-
ւութիւն ի յաջողութեան :

— Ուրախ եմք դարձեալ լսելով
Օւէյթունցի չորս դիւսաւորաց ազա-
տութիւնը, զոր ստացած են ազգա-
յին Վարչութեան շնորհիւր, և հի-
մակ ամեն հանգիստ ու անդորրու-
թիւն կը վայելեն սուրբ Լթոռոյս
փոխանորդարանին մէջ : Կը յուսամք
որ իրենց աղաաութեան լուրը ար-
դէն Օւէյթուն ալ հաղորդուելով՝
բոլոր հայրենակցացը տրոմութիւնն
ու կասկածները ուրախութեան փո-
խած է :

— Յայտնի է արգոյ ընթերցողաց
Գեր. Եակոբ Սրբազան եպիսկոպոսին
Ս. Լթոռոյս կալուածոց այցելութե-
խրկուիլը Լմեն. Սրբազան Պատրիարք
Հօր յատուկ հրահանգներով, որոնց